

РЕШЕНИЕ

№ 272

гр. Ловеч, 23.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЛОВЕЧ, VI СЪСТАВ, в публично заседание на тридесет и първи май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА**
АТАНАСОВА

при участието на секретаря **И.КА СТ. ВЪЛЧЕВА**
като разглежда докладваното от **НАТАЛИЯ С. РАЙКОВА АТАНАСОВА**
Гражданско дело № 20224310101695 по описа за 2022 година

Иск за съществуване на вземането с правно основание чл.422, ал.1 във връзка с чл.415, ал.1 и чл.124, ал.1 от ГПК и предявен при условията на евентуалност облигационен осъдителен иск с правно основание чл.79 във връзка с чл.86 от ЗЗД за сумата в размер общо на 10 756,07 лв.

Настоящият съдебен състав е сезиран с искова молба от „Кей Би Си Банк България“ЕАД /с предишно наименование “Райфайзенбанк (България)”ЕАД/, ЕИК : 831558413, със седалище и адрес на управление : гр.*****, „Експо 2000”, представлявано от Изпълнителния директор Ани Василева Ангелова и Прокуриста Михаил Танев Петков, действащи чрез пълномощника си Пресиана Данева, редовно упълномощена с пълномощно с нотариално удостоверяване на подписите, рег.№5948/14.06.2017 год. и нотариално удостоверяване на съдържанието рег.№5949/14.06.2017 год., том 2, Акт №197 на Лили Лакова – Нотариус с район на действие СРС, вписана под №151 на НК против И. Г. Й. от гр.Летница, Област-гр.Ловеч, в която твърди, че в законоустановения срок и на основание чл.422, ал.1 във връзка с чл.415 и чл.124 от ГПК, от името на своя доверител – „Кей Би Си Банк България“ЕАД /с предишно наименование “Райфайзенбанк (България)”ЕАД/ предявява установителни иски, обективно съединени при условията на кумулативност относно вземания в общ размер на 10 756,07 лева, от които :

- **изискуема главница** общо в размер на **9 512,85 лева** (девет хиляди петстотин и дванадесет лева и осемдесет и пет стотинки), от която редовно падежирали главници за периода от 15.04.2020 год. до 15.11.2021 год. включително в размер на 1 334,58 лева, както и предсрочно изискуема главница към 22.11.2021 год. в размер на 8 178,27 лева;
- **изискуема редовна възнаградителна лихва** общо в размер на **809,69 лева** (осемстотин и девет лева и шестдесет и девет стотинки), начислена за периода от 15.03.2020 год. до 21.11.2021 год. включително;
- **изискуемо обезщетение за забава върху редовно падежирали главници** в размер на **219,99 лева** (двеста и деветнадесет лева и деветдесет и девет стотинки), начислено за периода от 15.04.2020 год. до 21.11.2021 год. включително;

- **изискуемо обезщетение за забава в размер на законната лихва върху предсрочно изискуема главница** в размер на **213,54 лева** (двеста и тринадесет лева и петдесет и четири стотинки), начислено за периода от 22.11.2021 год. до 23.02.2022 год. включително.;
- **законна лихва за забава** за периода от датата на депозиране на заявлението (24.02.2022 год.) до изплащане на вземането.

Относно процесуалната допустимост на исковете изтъква, че са налице общите и специалните положителни предпоставки за допустимостта на установителните искове. След успешно проведено заповедно производство, в полза на ищеца е издадена заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК №169/24.02.2022 год. на РС-гр.Ловеч и изпълнителен лист №155 от 25.02.2022 год. по Ч.гр.дело №302/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч, по силата на които длъжника И. Г. Й. е осъден да заплати на "Райфайзенбанк (България)"ЕАД (вече „Кей Би Си Банк България"ЕАД) дължимите суми по Договор за потребителски кредит № 1908162601459815 от 21.08.2019 год. Длъжникът И. Г. Й. не е намерен на известните адреси, като уведомлението за издадената заповед е връчено при условията на чл. 47, ал.5 от ГПК. Съобразно разпоредбата на чл.415, ал.1, т.2 от ГПК, съдът е указал на заявителя, че може да предяви вземането си, а именно да предяви срещу И. Г. Й. иск за установяване на вземането в едномесечен срок.

Пояснява, че правният им интерес за предявяване на иска се обуславя от обстоятелството, че заявлението за издаване на заповед за изпълнение е било уважено от районния съд, но поради разписани в закона и настъпили обстоятелства (лицето не е открито на адреса/ите), съдът е дал указания за предявяване на настоящият иск.

Със съобщение по Ч.гр.д.№302/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч, на основание чл.415 ГПК, ал.1 от ГПК, им е указано в качеството на заявител, че могат да предявят иск за установяването на вземането в едномесечен срок. Съобщението е получено в Банката на 24.10.2022 год. Едномесечният срок по чл.422, ал.1 от ГПК, в който трябва да се предяви настоящият иск, започва да тече след надлежното им уведомяване. За дадените от съда в Разпореждане №2133/17.10.2022 год. по Ч.гр.д.№302/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч указания, са уведомени със съобщение, получено в Банката на 24.10.2022 год.

Моли съда при обсъждане на служебния въпрос за допустимостта на иска, да прецени, че същият е допустим и своевременно подаден от заявителя.

По основателността на исковете изтъква, че на 21.08.2019 год. между „Кей Би Си Банк България“ЕАД (преди „Райфайзенбанк (България)"ЕАД) и кредитополучателя И. Г. Й., с адрес : гр***** , ул.„Васил Левски"№3, е сключен Договор за потребителски кредит №1908162601459815, с който е отпуснат кредит в размер на **25 080 лева** (двадесет и пет хиляди и осемдесет лева), с цел рефинансиране на кредит и потребителски нужди. Като краен срок за погасяване е уговорен 15.09.2029 год. (чл.1 и чл.5.1. от Договора). Заявява, че Банката изпълнила като кредитор задълженията си по процесния договор, включително задължението да предоставят за временно и възмездно ползване паричната сума.

В чл.4.1. от Договора страните приемат за установено, че за първите 12 месеца, считано от първата падежна дата на кредита, кредитополучателят заплаща на Банката фиксирана годишна лихва в размер на 5.50 % (пет цяло и петдесет стотни процента). След изтичане на срока по чл.4.1. от Договора, кредитополучателят заплаща на Банката годишна лихва, формирана от сбора на две компоненти : променлив референтен лихвен процент и надбавка в размер на 5.370 (пет цяло и триста и седемдесет хилядни пункта) - сборът общо „лихва" - чл. 4.2. от Договора. Референтният лихвен процент, използван за определяне на лихвата, съгласно предходното изречение е лихвения процент по депозити с договорен матуритет над 3 (три) до 6 (шест) месеца от домакинства в български лева, съгласно лихвената статистика на Българската народна банка (БНБ) „Лихвени проценти и обеми по салда по депозити с договорен матуритет и репо-сделки на сектори Нефинансови предприятия и Домакинства", а при промяна - в аналогична лихвена статистика на БНБ, която включва депозити с договорен матуритет над 3 (три) до 6 (шест) месеца, в официалната парична единица в България от лихвена статистика, обявявана на интернет страницата на БНБ www.bnb.bg, (или на друга страница, която заменя страницата на БНБ),

наричан по-долу за краткост „Средносрочен лихвен процент по статистика на БНБ" или СЛП. Първоначалната стойност на Средносрочния лихвен процент (СЛП) по статистика на БНБ, след изтичане на срока по чл.4.1. ще бъде последно обявената на интернет страницата на БНБ, преди 01.09.2020 год., стойност на Средносрочния лихвен процент по статистика на БНБ.

В чл.4.2.1. и сл. от Договора подробно са обяснени понятията, вида, изчисленията, компонентите, условията и др. по уговорената между страните по договора редовна възнаградителна лихва.

В чл.4.4. от Договора, страните са установили, че общата дължима сума от кредитополучателя по настоящия договор, изчислена към датата на сключване на договора възлиза на 33 438,17 лева (тридесет и три хиляди четиристотин тридесет и осем лева и седемнадесет стотинки).

В чл.4.5. от Договора е уредено, че : „При забава в плащането на дължими суми по кредита, кредитополучателят дължи на Банката обезщетение за забава - Наказателна надбавка към лихвата в размер на 10 (десет) пункта годишно, върху забавената главница за времето на забавата до окончателното изплащане на забавените задължения. Към датата на сключване на договора, лихвеният процент при просрочени плащания, изчислен съгласно предходното изречение, изчислен съгласно чл.4.1. е в размер на 15.50 % (петнадесет цяло и петдесет стотни процента).

Постигнато е неустойно съглашение по смисъла на чл.92 от ЗЗД, с което страните отнапред са определили размера на обезщетението за забава в плащането от кредитополучателя на задължението за погасяване на главницата по кредита (чл.4.5. от Договора).

Съгласно чл.5.2. от Договора, страните са уговорили начина за погасяване на кредита. Кредитът ще бъде погасен по следния начин : 120 (сто и двадесет) анюитетни месечни вноски, дължими на 15-то число от съответния месец, считано от 15.10.2019 год. до 15.09.2029 год., с включващи приложимата годишна лихва съгласно чл.4.1., съответно чл.4.2. Размерът на анюитетната погасителна вноска, дължима за първите 12 месеца от действието на Договора, с включена годишна лихва по чл.4.1. е 272,18 лева (двеста седемдесет и два лева и осемнадесет стотинки), съгласно погасителен план, който е неразделна част от настоящия договор. При промяна на лихвата по реда на чл.4.2.1. от Договора се променя и размерът на дължимата месечна анюитетна вноска по кредита, като актуалния размер на месечната вноска ще бъде определен в нов погасителен план, изготвен по реда на чл.4.3. от настоящия Договор.

Твърди, че на 10.12.2019 год. И. Й. е депозирал в Банката искане за предсрочно погасяване на кредит с вх.№800-332/10.1 2.2019 год., като на същата дата (видно и от справката по чл.366 от ГПК) е извършил частично предсрочно погасяване по процесния Договор за потребителски кредит №1908162601459815 от 21.08.2019 год. В тази връзка е изготвен и нов погасителен план.

Други документи по процесното вземане като Общи условия не са подписвани към конкретния договор и не са налични при заявителя.

Страните по конкретния Договор за потребителски кредит №1908162601459815 от 21.08.2019 год., са уговорили настъпването на предсрочната изискуемост на вземането по чл. 9.2. при наличие на условия : неплащането на погасителни вноски (вноска или част от вноска) по кредита за повече от 31 дни от съответната дата на дължимо плащане представлява случай на неизпълнение съгласно чл.8.1. от Договора, като съгласно българското законодателство е необходимо и волеизявление на кредитора за обявяване на предсрочната изискуемост, което да е достигнало до адреса на кредитополучателя. Кредитополучателят не е заплатил вноски с падежни дати, считано от 15.04.2020 год. до 15.11.2021 год. включително, с оглед на което и на основание горепосочената договорна разпоредба във връзка с чл.432 от ТЗ, Банката е обявила всички суми по кредита за предсрочно изискуеми.

В изпълнение на изискването на чл.60, ал.2 от ЗКИ, до кредитополучателя е изпратено писмо за предсрочна изискуемост с изх.ИЗХ-001-49995 в гр*****, ул.“Васил Левски”№3 (настоящ адрес посочен по

договора), като същото е възложено за връчване съгласно чл.18, ал.5 от ЗЧСИ на ЧСИ Велислав Петров с рег.№879. Видно от приложеното копие на писмо за предсрочна изискуемост, заедно с надлежно оформени книжа разписка и придружително писмо за извършено връчване чрез ЧСИ ***** същите са получени на 22.11.2021 год. от ***** а (сестра) със задължение да предаде.

Банката е предприела действия за принудителното събиране на вземанията си. Подадено е заявление с вх. №1640 на 24.02.2022 год. за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.417 от ГПК, въз основа на което е образувано Ч.гр.д.№302/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч. Счита, че съдът правилно е издал Заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК с № 169/24.02.2022 год. на РС-гр.Ловеч и Изпълнителен лист №155 от 25.02.2022 год. по Ч.гр.д.№ 302/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч. Впоследствие Банката с молба с вх.№10846/27.06.2022 год. е образувала изпълнително дело №868/2022 год. при ЧСИ Румен Димитров с рег.№880 и район на действие ОС-гр.Ловеч.

Заявява, че Банката е изпълнила всички свои задължения, съгласно подписания Договор за потребителски кредит №1908162601459815 от 21.08.2019 год. На кредитополучателя е отпусната парична сума за възмездно ползване. От страна на кредитора не са нарушени императивни законови изисквания и подзаконовни нормативни задължения при сключването, изпълнението и промяната на договорните отношения между страните.

Във връзка с обстоятелства, довели до настъпване на изискуемостта на вземанията на Банката по кредита, ищецът изтъква, че основно задължение на заемателя, съгласно чл.430 от ТЗ, е да върне заетата сума в уговорения срок. Кредитополучателят е изпаднал в забава по отношение на заплащането на погасителните вноски. Не са заплатени месечни вноски, с падежни дати : от 15.04.2020 год. до 15.11.2021 год. включително.

В изпълнение на изискването на чл.60, ал.2 от ЗКИ на известните на Банката адреси, посочени в Договора е изпратено писмо до кредитополучателя с изх.№ИЗХ-001-49995, като същото е достигнало до известните на Банката адреси на кредитополучателя, както бе описано подробно по-горе.

Предсрочната изискуемост на всички вземания (главница и лихви) на Банката по Договор за потребителски кредит №1908162601459815 от 21.08.2019 год. е осчетоводена на 22.11.2021 год. (видно от приложеното към настоящата искова молба извлечение от счетоводните книги на „Кей Би Си Банк България“ЕАД (преди „Райфайзенбанк България“ЕАД). Предсрочната изискуемост е санкция за неизправност на длъжника, последиците ѝ следва да включат пълно и точно изпълнение на задължението, каквото съществува и в какъв вид се дължи при настъпване на срока (уговорения падеж) - главница, редовна (възнаградителна) лихва и лихва за забава (обезщетение за забава). В Решение №99 от 01.02.2013 год. по т. д. №610/2011 год. на I т.о.Върховният касационен съд е приел, че при уговорена в договор за заем предсрочна изискуемост на задължението за връщане на заетата парична сума, настъпва предсрочна изискуемост и на непавежиралите към този момент анюитетни вноски, включително в частта им за възнаградителни лихви и такси.

Предвид гореизложеното ищецът моли страните да бъдат призовани в открито съдебно заседание, в което да докажат твърдените от тях факти и да се произнесе с решение, с което :

I. Да установи спрямо ответника И. Г. Й., ЕГН-***** съществуването и изискуемостта на вземанията на ищеца, произтичащи от Договор за потребителски кредит №1908162601459815 от 21.08.2019 год., за които са издадени Заповед за незабавно изпълнение по чл.417 от ГПК №169/24.02.2022 год. на РС-гр.Ловеч и Изпълнителен лист №155 от 25.02.2022 год. по Ч.гр.д.№302/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч, а именно :

1.1.изискуема главница общо в размер на **9 512,85 лева** (девет хиляди петстотин и дванадесет лева и осемдесет и пет стотинки), от която :

1.1.1.редовно павежирали главници за периода от 15.04.2020 год. до 15.11.2021 год. включително в размер на **1 334,58 лева** (хиляда триста тридесет и четири лева и петдесет и осем стотинки), и

1.1.2. предсрочно изискуема главница към 22.11.2021 год. в размер на **8 178,27 лева** (осем хиляди сто

седемдесет и осем лева и двадесет и седем стотинки);

1.2. изискуема редовна възнаградителна лихва общо в размер на **809,69 лева** (осемстотин и девет лева и шестдесет и девет стотинки), начислена за периода от 15.03.2020 год. до 21.11.2021 год. включително, от която :

1.2.1.просрочени редовни лихви за периода от 15.03.2020 год. до 15.11.2021 год. включително в размер на **801,09 лева** (осемстотин и един лева и девет стотинки), и

1.2.2. начислена редовна лихва върху усвоена и непогасена главница към 22.11.2021 год. в размер на **8,60 лева** (осем лева и шестдесет стотинки), за периода от 15.11.2021 год. до 21.11.2021 год. включително; и

1.3. изискуемо обезщетение за забава върху редовно падежирали главници в размер на **219,99 лева** (двеста и деветнадесет лева и деветдесет и девет стотинки), начислено за периода от 15.04.2020 год. до 21.11.2021 год. включително., и

1.4. изискуемо обезщетение за забава в размер на законната лихва върху предсрочно изискуема главница в размер на **213,54 лева** (двеста и тринадесет лева и петдесет и четири стотинки), начислено за периода от 22.11.2021 год. до 23.02.2022 год. вкл.; и

1.5. ЗАКОННАТА ЛИХВА върху главницата, считано от датата на депозиране на Заявлението по чл.417 ГПК в РС-гр.Ловеч (24.02.2021 год.) до окончателното й изплащане.

Относно редовно падежирали суми, посочени в т.І. 1.1, 1.2.1 и 1.3. от петитума на исковата молба, е приложим чл.84 от ЗЗД, а именно, че срокът кани вместо кредитора (*dies interpellat pro homine*). В този смисъл и *Решение №139 от 05.11.2014 год. на ВКС по търг. д. №57/2012 год., І-во т.о., ТК*, когато вземането произтича от договор за кредит с определени срокове за плащане на отделните вноски, които са намерили отражение в счетоводните книги на Банката. Размерът и падежите на всяка вноска са определени в договора и за настъпването на изискуемостта им не е необходимо удостоверяването на обстоятелства по чл.418, ал.3 от ГПК.

Счита, че искът по чл.422, ал.1 от ГПК следва да се уважи в размера на изискуемите и неплатени вноски по кредита.

II.При условията на евентуалност - в случай че главните установителни искове по чл. 422 във връзка с чл.415 от ГПК бъдат отхвърлени частично като неоснователни досежно предсрочно изискуемите по Договора за потребителски кредит суми, моли съда да осъди **И. Г. Й.**, да заплати на „Кей Би Си Банк България“ЕАД следните суми :

1.редовно падежирали главници в размер на **2 196,44 лева** (две хиляди сто деветдесет и шест лева и четиридесет и четири стотинки) за периода от 15.04.2020 год. до 15.11.2022 год. включително, и

2.предсрочно изискуема главница в размер на **7 316,41 лева** (седем хиляди триста и шестнадесет лева и четиридесет и една стотинки) **към 23.11.2022 год., и**

3.редовна възнаградителна лихва върху падежирали просрочени месечни вноски в размер от **1 222,38 лева** (хиляда двеста двадесет и два лева и тридесет и осем стотинки) за периода от 15.03.2020 год. до 15.11.2022 год. включително, и

4.редовна възнаградителна лихва върху усвоена и непогасена главница към 23.11.2022 год. в размер на **8,80 лева** (осем лева и осемдесет стотинки) за периода от 15.11.2022 год. до 22.11.2022 год. включително, и

5.обезщетение за забава в размер на **439,32 лева** (четиристотин тридесет и девет лева и тридесет и две стотинки) върху редовно падежирали главници от 15.04.2020 год. до 22.11.2022 год. включително и начислена за периода от възникване на просрочие до 22.11.2022 год. включително, и

6.законна лихва за забава върху главницата, считано от датата на предявяване на настоящата искова молба до окончателното ѝ изплащане.

Относно падежиралите суми - главница и лихви, посочени в т.1, т.3., т.5. от петитума на исковата молба, е приложим чл.84 от ЗЗД, а именно, че срокът кани вместо кредитора (*dies interpellat pro homine*). Размерът и падежите на всяка вноска са определени в договора и за настъпването на изискуемостта им не е необходимо удостоверяването на обстоятелства по чл. 418, ал. 3 от ГПК.

3.Да осъди ответника И. Г. Й., ЕГН-***** да заплати на "Кей Би Си Банк България"ЕАД всички направени по настоящото дело разноски (платени държавни такси и хонорари за вещи лица), включително юрисконсултско възнаграждение в размер на **350,00 лева** (триста и петдесет лева), на основание чл.78, ал.8 от ГПК във връзка с чл.7, ал.2 от Наредба №1 от 09.07.2004 год. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

В случай, че предявените искове бъдат уважени частично, моли за изчисляване на разноските на ищеца по съразмерност и след компенсация.

Моли съобразно указанията, дадени от ОСГТК на ВКС в т.12 от ТР №4/2013 год., да се произнесе и относно разноските в заповедното производство.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК е представен отговор от адв.Т. – назначен с разпореждане №549/27.03.2023 год. на съда за особен представител на ответника, в който счита предявените обективно съединени кумулативни установителни искове за недоказани по основание и размер. Твърди, че е налице ненадлежно връчване на уведомлението за предсрочна изискуемост на банковия кредит от страна на ищеца. Последният не представя доказателства относно обстоятелството кога и по какъв начин е уведомил ответника за предсрочната изискуемост на вземането. На 22.11.2021 год. лицето *****а приема надлежно оформените книжа от ЧСИ ***** с рег.№879, но същите не достигат до ответника, тъй като отношенията между *****а и И. Й. са влошени. Моли съда да отхвърли предявените против ответника установителни искове, като с оглед процесуалното му качество на особен представител на И. Г. Й. в настоящия процес, заявява, че ще направи подробни възражения по твърдените от ищеца факти след изготвяне на съдебно-счетоводната експертиза, ако бъде допусната такава от съда.

В съдебно заседание ищецът „Кей Би Си Банк България“ЕАД /с предишно наименование “Райфайзенбанк (България)”ЕАД/, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът, призован при условията на чл.47, ал.6 от ГПК, не се явява. Представява се от адв.Румен Константинов, преупълномощен за проведеното на 31.05.2023 год. съдебно заседание от адв.Н. Т., като поддържа отговора на исковата молба. Моли съда да постанови решение, с което да отхвърли предявените искове като съобрази всичко изложено в отговора на исковата молба.

Първоинстанционният съд като прецени писмените доказателства по делото и доводите на страните, поотделно и в тяхната съвкупност, взаимна връзка и обусловеност, по вътрешно убеждение, на основание чл.12 от ГПК, и съобразно нормативните актове, регламентиращи процесните отношения, приема за установени следните факти :

Страните не спорят, а и това се установява от служебно изисканото пълно кредитно досие, образувано при ищеца на името на ответника, че на 21.08.2019 год., в гр.Плевен е сключен Договор за потребителски кредит №1908162601459815 между "Райфайзенбанк (България)"ЕАД и И. Г. Й. с постоянен и настоящ адрес в гр***** , ул.“***** по силата на който Банката е отпуснала на кредитополучателя кредит в размер на 25 080 лева, който ще бъде използван за рефинансиране на кредит и потребителски нужди. Договорът влиза в сила от датата на подписването му и е с краен срок на погасяване на кредита 15.09.2029 год. Според чл.3 на договора Банката отпуска еднократно цялата сума по настоящия договор по сметка на кредитополучателя с IBAN BG42RZBB91551010985502 при Банката. Със заверяване на посочената сметка със сумата на кредита, същият се счита за усвоен от кредитополучателя. Видно от чл.4.1 и чл.4.2 на Договора е, че страните са уговорили размера на лихвите, такси и комисионни, като за първите 12 месеца, считано от първата падежна дата на кредита, кредитополучателят заплаща на Банката фиксирана годишна лихва в размер на 5.50%, а след изтичане на този

срок, кредитополучателят заплаща на Банката годишна лихва, формирана от сбора на две компоненти : променлив референтен лихвен процент и надбавка в размер на 5.370 (пет цяло и триста и седемдесет хилядни пункта). Референтният лихвен процент, използван за определяне на лихвата, съгласно предходното изречение е лихвеният процент по депозити с договорен матуритет над 3 до 6 месеца от домакинства в български лева, съгласно лихвената статистика на БНБ : „Лихвени проценти и обеми по салда по депозити с договорен матуритет и репосделки на сектори Нефинансови предприятия и Домакинства“, а при промяна – в аналогична лихвена статистика на БНБ, която включва депозити с договорен матуритет над 3 до 6 месеца, в официалната парична единица в България от лихвена статистика, обявявана на интернет страницата на БНБ www.bnb.bg, /или на друга страница, коато заменя страницата на БНБ/, наричан по-долу за краткост „Средносрочен лихвен процент по статистика на БНБ“ или СЛП. Първоначалната стойност на средносрочния лихвен процент по статистиката на БНБ, след изитчане на срока по чл.4.1 ще бъде последно обявената на интернет страницата на БНБ, преди 01.09.2020 год., стойност на средносрочния лихвен процент по статистика на БНБ. Предвидено е в чл.4.2.1. лихвата в частта средносрочния лихвен процент по статистика на БНБ да се преизчислява и променя от Банката 2 пъти в годината, на 01 март и на 01 септември „Дата на лихвено преизчисляване“. Преизчисляването се прави съгласно последно обявената на интернет страницата на БНБ, преди 01 март, съответно 01 септември, стойност на средносрочния лихвен процент по статистика на БНБ, като стойността е закръглена до втория знак след десетичната запетая. Лихвата, преизчислена съгласно предходното изречение, се прилага от следващата падежна дата по кредита, а ако следващата падежна дата е неработен ден, преизчислената лихва се прилага от първия работен ден след падежната дата. Установява се от чл.4.2.2., че лихвата се начислява от датата на усвояване на сумата по кредита на база 360 дни годишно за ползване на всяка сума по кредита при 30 дни в месеца и 360 дни в годината /вкл. първия и без последния ден от този период/. В чл.4.5 на договора е предвидено, че при забава в плащането на дължими суми по кредита, кредитополучателят дължи на Банката обезщетение за забава – наказателна надбавка към лихвата в размер на 10 пункта годишно върху забавената главница за времето на забавата до окончателното изплащане на забавените задължения, като към датата на сключване на договора, лихвеният процент при просрочени плащания, съгласно предходното изречение, изчислен съгласно чл.4.1, е в размер на 15.50%. Страните в чл.5.2 са се договорили, че кредитът ще бъде погасен на 120 анюитетни месечни вноски, дължими на 15-то число на съответния месец, считано от 15.10.2019 год. до 15.09.2029 год., с включващи приложимата годишна лихва съгласно чл.4.1, съответно чл.4.2. Размерът на анюитетната погасителна вноска, дължима за първите 12 месеца от действието на договора, с включена годишна лихва по чл.4.1 е 272.18 BGN, съгласно Погасителен план, който е неразделна част от настоящия договор. В случай на промяна на лихвата по реда на чл.4.2.1 се променя и размерът на дължимата месечна анюитетна вноска по кредита, като актуалният размер на месечната вноска ще бъде определен в нов Погасителен план, изготвен по реда на чл.4.3 от настоящия договор. В чл.5.4 на договора е посочено, че дължимите суми по кредита се издължават по сметка IBAN BG42RZBB91551010985502, по която кредитополучателят е длъжен да осигурява ежемесечно необходими средства на посочената по-горе дата.

По смисъла на настоящият договор, видно от чл.8 е, че за случаи на неизпълнение ще се счита всеки един ден от посочените случаи, а именно : чл.8.1 когато кредитополучателят просрочи плащане на която и да е вноска по настоящия договор за повече от 31 дни, от съответната дата на дължимо плащане, както и друго условие, свързано с представяне на неверни или неточни данни във връзка със сключването и изпълнението на този договор и/или свързаните с него договори и документи, от страна на кредитополучателя - чл.8.2. Банката, според чл.9.1, има право да начислява наказателна надбавка в случай, че кредитополучателят просрочи плащане на която и да е вноска или част от вноска по настоящия договор, върху забавената сума /вноска или част от вноската/, без да обявява предсрочна изискуемост по реда посочен по-долу. Банката има право да начислява наказателната надбавка от първия ден на забавата, без да е нужно да е изтекъл 31-дневния срок по чл.8.1. От чл.9.2 се разбира, че Банката има право едностранно, с писмено уведомление до кредитополучателя, да обяви всички усвоени и непогасени по договора суми, начислената лихва /евентуална наказателна надбавка/ и комисионните за предсрочно и незабавно изискуеми, както и съобразно чл.9.3 има право да предприеме всички предвидени в закона способности за събиране на вземанията, без да е длъжна да спазва поредност на способите и/или имуществото и/или задължени лица, срещу което насочва изпълнението. Договорените между страните последици при просрочение на задължение, произтичащо от Договора са фиксирани в чл.10, като видно от чл.10.1 е при непогасяване в срок на задължение, произтичащо от настоящия Договор води до неблагоприятни последици, като

например : задължение за плащане на обезщетение за забава - наказателна надбавка към лихвата върху просрочената главница; принудително изпълнение за събиране на дължими суми по законоустановения ред; докладване от Банката в изпълнение на нормативни изисквания на просрочието в Централен кредитен регистър, което ще повлияе върху кредитоспособността на длъжника и получаването на кредити в бъдеще.

Налице е договорка между страните в чл.11.7. затова, че всички уведомления и изявления във връзка с този договор, в това число и уведомленията за предсрочно изискуемост на задълженията по настоящия договор, трябва да бъдат в писмена форма и ще се считат получени, ако чрез лично доставяне чрез куриер, или чрез изпращане по пощата с обратна разписка /чрез „Български пощи“ ЕАД или друг оператор с лиценз за извършване на универсални и/или неуниверсални пощенски услуги по избор на изпращащата страна/ и/или по друг начин за връчване на съобщения, установен в нормативната уредба, достигнат до адреса на кредитополучателя, посочен по-долу или в уведомлението за промяна на адреса, който за кредитополучателя е : гр.Летница, ул.“*****”. Кредитополучателят е заявил, видно от чл.11.11., че към момента на сключване на настоящия договор има местоживеене, обичайно пребиваване в България.

Договорът е подписан от страните, като кредитополучателят го е положил в присъствието на Силвия Веселинова-Маринова и Петя Асенова Дянкова – отговорни служители на ищцовата Банка.

Неразделна част от Договора е и Погасителен план с дата 21.08.2019 год., в който са фиксирани месечните анюитетни вноски, дължими от кредитополучателя в полза на Банката, като първата дата на плащане е на 15.10.2019 год., а последната на 15.09.2029 год. Този Погасителен план е валиден до последваща промяна на лихвения процент и/или на допълнителните разходи, съгласно договора за кредит. Погасителният план също е подписан от представител на Банката – кредитодател и от кредитополучателя, като подписът на последния е положен в присъствието на Силвия Веселинова-Маринова и Петя Асенова Дянкова.

От представената за целите на настоящото исково производство справка №1 по чл.366 от ГПК за размера на дълга на кредитополучателя И. Г. Й. се разбира, че от датата на усвояване на кредита до 23.02.2022 год. включително, е отпусната сума в размер на 25 080 лева. Редовно падежиралите главници за периода от 15.04.2020 год. до 15.11.2021 год. включително е в размер на 1 334,58 лева; предсрочно изискуемата главница от 22.11.2021 год. е в размер на 8 178,27 лева; просрочени редовни лихви за периода от 15.03.2020 год. до 15.11.2021 год. включително е в размер на 801,09 лева; начислена редовна лихва в размер на 8,60 лева върху усвоена и непогасена главница към 22.11.2021 год., за периода от 15.11.2021 год. до 21.11.2021 год. включително; начисленото обезщетение за забава в размер на 219,99 лева върху редовно падежирали главници за периода от 15.04.2020 год. до 21.11.2021 год. включително; начисленото обезщетение за забава в размер на законна лихва за 213,54 лева върху предсрочно изискуема главница от 22.11.2021 год. и за периода от 22.11.2021 год. до 23.02.2022 год. включително; разноски за уведомление в размер на 72 лева. Дългът към 27.10.2022 год. /датата на изготвяне на информацията/ е в размер на 9 512,85 лева изискуемата главница, като върху тази сума се начислява дневна законна лихва в размер на 2,64 лева.

С писмо изх.№ИЗХ-001-49995 от 27.08.2021 год., адресирано до ответника на посочения в сключения между страните Договор настоящ адрес и адрес за кореспонденция в гр***** , ул.“*****” Банката го е уведомила относно предсрочната изискуемост на сключения между страните Договор за банков кредит №1908162601459815/21.08.2019 год., като за периода от 15.04.2020 год. до 27.08.2021 год. той не е платил дължимите към Банката месечни вноски в необходимия размер. Ответникът е уведомен, че към 27.08.2021 год. продължава да е в просрочие на дължимите вноски по главницата и лихвата, което съгласно Договора за банков кредит представлява случай на неизпълнение. Предвид изложеното и на основание Договора за банков кредит, Банката е обявила за предсрочно изискуеми и незабавно платими всички дължими по договора суми, които към 27.08.2021 год. са в размер на 10 333.94 лева, в това число 9 512.85 лева главница и 821.09 лева лихва. С настоящото писмо ответника И. Г. Й. е поканен незабавно доброволно да плати всички дължими суми по Договора за банков кредит №1908162601459815/21.08.2019 год., сключен между "Райфайзенбанк (България)" ЕАД и него, като при неплащане от негова страна, Банката го е предупредила, че ще предприеме всякакви действия, позволени от закона, с цел удовлетворяване на всички нейни вземания.

Цитираното по-горе писмо е връчено чрез ЧСИ ***** рег.№879, район на действие ОС-гр.Ловеч и получено от Станка Г.а Й.а – сестра на ответника, със задължение да го предаде на 22.11.2021 год., видно от разписката за връчване на уведомление.

Налице е придружително писмо изх.№29880/07.12.2021 год. от ЧСИ ***** рег.№879, район на действие ОС-гр.Ловеч до „Райфайзенбанк (България)“ЕАД, с което изпраща връчена Покана за предсрочна изискуемост по Договор за банков кредит кредит №1908162601459815/21.08.2019 год. на И. Г. Й., чрез ***** а /сестра/ със задължение да предаде.

От допусканотото по искане на ищцовата страна заключение на вещо лице Н. Р. по съдебно-икономическата експертиза, което съдът приема като компетентно изготвено и безпристрасно депозирано се установява, че при извършена проверка в счетоводството на ищеца по партидата на процесния кредит е установило следното : На 21.08.2019 год. по банковата сметка на кредитополучателя с IBAN : BG242RZBB91551010985502 е постъпила сумата 25 080 лева – договорената сума по потребителски кредит №1908162601459815. Тоест на 21.08.2019 год. процесният кредит е напълно усвоен от ответника. През периода 15.10.2019 год.-15.04.2020 год. от ответника са потъпили усми задълженията по кредита в размер общо на 15 567,16 лева главница; 522,23 лева лихви и 0,42 лева наказателни лихви. След 17.03.2020 год. не е налице погасяване на задълженията по процесния кредит. Допускани са просрочия на погасяванията. През този период кредита е олихвяван с 5% и с 15,5% за просрочените задължения. На 22.11.2021 год. е регистрирана дата на предсрочната изискуемост на банковия кредит при неплатени 20 погасителни вноски от 15.04.2020 год. до 15.11.2021 год.

Експертът е изчислил точният размер на непогасените задължения на длъжника по Договора за кредит към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 24.02.2022 год.; към датата на подаване на исковата молба – 23.11.2022 год. и към датата на връчване на исковата молба – 03.04.2023 год. Установява се от т.3 на заключението, че към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 24.02.2022 год. усвоената и непогасена главница е в размер на 9 512,84 лева, в това число : редовна изискуема главница /редовно падежирали вноски преди обявяване на предсрочната изискуемост -1 334,58 лева; за периода от 15.04.2020 год. до 15.11.2021 год. предсрочно изискуемата главница към 22.11.2021 год. е 8 178,27 лева; начислената редовна /възнаградителна/ лихва е 809,69 лева, в това число : редовно изискуема възнаградителна лихва - 801,09 лева; за периода от 15.03.2020 год. до 15.11.2021 год. предсрочно изискуемата възнаградителна лихва от 15.11.2021 год. до 22.11.2021 год. е 8,60 лева; начислената наказателна лихва за забава е 433,53 лева, в това число : редовно изискуема наказателна лихва – 219,99 лева върху редовно падежирали главници от 15.04.2020 год. до 21.11.2021 год.; предсрочно изискуемата наказателна лихва - 213,54 лева върху предсрочно изискуема главница от 22.11.2021 год. до 23.02.2022 год.

От служебно изисканото и приложено като доказателство по делото Ч.гр.дело №302/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч се установява, че въз основа на подадено заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК от „Райфайзенбанк (България)ЕАД, заповедният съд е издал Заповед №169/24.02.2022 год. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК, с която е разпоредил длъжникът И. Г. Й. от гр***** да заплати на кредитора "Райфайзенбанк (България)"ЕАД общо сумата 10 828,07 лева, включваща следните суми : главница – 9 512,85 лева, от които 1 334,58 лева редовно падежирали главница за периода от 15.04.2020 год. до 15.11.2021 год. включително и 8 178,27 лева предсрочно изискуема с дата на настъпване – 22.11.2021 год.; лихва 809,69 лева – изискуема редовна възнаградителна лихва от 15.03.2020 год. до 21.11.2021 год.; 219,99 лева – изискуемо обезщетение за забава върху редовно падежирали главница от 15.04.2020 год. до 21.11.2021 год.; 213,54 лева изискуемо обезщетение за забава върху предсрочно изискуема главница от 22.11.2021 год. до 23.02.2022 год., ведно със законна лихва от 24.02.2022 год. до изплащане вземането и разносните на заявителя в производството – 216,56 лева държавна такса и 60 лева – част от адвокатско възнаграждение, с включен 20% ДДС. В заповедта е посочено, че вземането произтича от следните обстоятелства : Договор за потребителски кредит №1908162601459815 от 21.08.2019 год., погасителен план, неразделна част от договора за потребителски кредит, уведомление за предсрочна изискуемост на цялото кредитно задължение до длъжника; извлечение от счетоводните книги на „Райфайзенбанк (България)“ЕАД по чл.417, т.2 от ГПК.

Тъй като заповедта за изпълнение е връчена на длъжника при условията на чл.47, ал.5 от ГПК, то с разпореждане №2133/17.10.2022 год. по Ч.гр.дело №302/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч е указано на заявителя, че в едномесечен срок от получаване на съобщението може да предяви иск за установяване на вземането си против длъжника, като до внесе дължимата държавна такса съгласно Тарифата за държавните такси,

които се събират от съдилищата по ГПК - в сила от 01.03.2008 год. Предупредил го е също, че при непредставяне на доказателства за предявяване на иска в посочения срок /копие от ИМ с положен щемпел за входирането ѝ в съответния съд/, заповедта за изпълнение и издаденият въз основа на нея изпълнителен лист ще бъдат обезсилени. На основание чл.415, ал.2 от ГПК заповедният съд е спрял принудителното изпълнение на Заповед №169/24.02.2022 год. за изпълнение на парично задължение по чл.417 от ГПК, издадена по Ч.гр.дело №302/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч.

Препис от цитираното по-горе разпореждане е връчен на "Райфайзенбанк (България)"ЕАД на 17.10.2022 год. и получен от юрисконсулт на Банката на 24.10.2022 год., видно от приложената в заповедното производство разписка.

Исковата молба, с която настоящият съдебен състав е сезиран е заведена с вх.№10498/23.11.2022 год., датата на изпращане по куриер 22.11.2022 год., т.е. подадена е в законният едномесечен срок от съобщението, на основание чл.415, ал.4 от ГПК, и е допустима. Разгледана по същество съдът я намира за основателна и доказана.

По обективно кумулативно съединените положително установителни искове с правно основание чл.415 във връзка с чл.422, ал.1 от ГПК.

При наличието на тези факти съдът приема, че е сезиран с обективно кумулативно съединени положителни установителни искове с правно основание чл.415, ал.1, т.2 във връзка с чл.422, ал.1 от ГПК.

Съгласно чл.154, ал.1 от ГПК, в тежест на ищеца е да установи, при условията на пълно и главно доказване, съществуване на вземането, за което е издадена процесната заповед за изпълнение, а именно : наличие на облигационна връзка между страните, от която да е възникнало задължението за ответника за заплащане на търсената сума, както и изпълнение на задълженията по договора, т.е. че е предоставил дължимата сума; настъпване на предсрочна изискуемост, включително датата и начина на уведомяване на ответника за това; размера на главното и на акцесорните задължения за процесните периоди от време.

В тежест на ответника е да установи погасяване на задължението.

По делото е спорен въпроса дали вземането по договора е изискуемо и по-точно настъпила ли е предсрочна изискуемост на цялото вземане към датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение и най-важното уведомен ли е ответника надлежно затова, кога и по какъв начин?

Според чл.8.1. на сключения между страните Договор за потребителски кредит №1908162601459815/21.08.2019 год. по смисъла на този договор, за случай на неизпълнение ще се счита когато кредитополучателят просрочи плащане на която и да е вноска по договора за повече от 31 дни, от съответната дата на дължимо плащане.

По този въпрос с ТР №4 от 18.06.2014 год. на ОСГТК на ВКС, т.18 е дадено следното задължително за съдилищата по прилагане на закона разрешение : 1.В хипотезата на предявен иск по чл.422, ал.1 от ГПК за вземане, произтичащо от договор за банков кредит с уговорка, че целият кредит става предсрочно изискуем при неплащането на определен брой вноски или при други обстоятелства, и кредиторът може да събере вземането си без да уведоми длъжника, вземането става изискуемо с неплащането или настъпването на обстоятелствата, но след като банката е упражнила правото си да направи кредита предсрочно изискуем и е обявила на длъжника предсрочната изискуемост; 2.В хипотезата на предявен иск по чл.422, ал.1 от ГПК вземането, произтичащо от договор за банков кредит, става изискуемо, ако кредиторът е упражнил правото си да направи кредита предсрочно изискуем. Ако предсрочната изискуемост е уговорена в договора при настъпване на определени обстоятелства или се обявява по реда на чл.60, ал.2 от ЗКИ, това право следва да е упражнено преди подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, като кредиторът трябва да е уведомил длъжника за обявяване на предсрочната изискуемост.

Доколкото видно от служебно направена справка в ТР към датата на постановяване на настоящото съдебно решение – 23.06.2023 год., предметът на дейност на ищеца „Кей Би Си Банк България“ЕАД, ЕИК : 831558413 предвижда основно отпускане на заеми със средства, които не са набрани чрез публично привличане на влогове

или други възстановими средства, съдът счита, че цитираните по-горе постановки на ТР №4 от 18.06.2014 год. на ОСГТК на ВКС са относими към настоящия казус, като на основание на това ТР и предвид оспорването на исковата молба от страна на особения представител на ответника, приема, че в случая е налице подлежащо на изпълнение ликвидно и изискуемо вземане срещу ответника, като за предсрочната изискуемост на вземането той е надлежно уведомен от Банката – кредитодател, чрез връчване на Поканата за предсрочна изискуемост чрез ЧСИ ***** рег.№879, район на действие – ОС-гр.Ловеч, чрез *****а – негова сестра със задължение да предаде. това е станало на 22.11.2021 год., видно от приложената като доказателства по делото разписка, т.е. преди датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение по чл.417 от ГПК, станала повод за образуване на Ч.гр.дело №302/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч. Дори и да не е съобщено лично на ответника, то искивият съд констатира, че връчването е извършено на посочения в чл.11.7 на Договор за потребителски кредит №1908162601459815/21.08.2019 год. адрес за кореспонденция на ответника в гр*****, ул.***** като липсват доказателства за промяна на този адрес, поради което и този адрес е посочен и за целите на настоящото исково производство. Връчването е извършено на негов близък родственик – сестра, чрез ЧСИ ***** рег.№879, с район на действие ОС-гр.Ловеч, което показва, че са положени усилия от страна на кредитора по надлежен начин, който е договорен между страните в сключения между тях договор за кредит, да уведоми кредитополучателя за предсрочната изискуемост, за точният размер на дължимата сума към 27.08.2021 год. и начина на доброволното й плащане на Банката.

Следователно при така възникналите договорни отношения между страните по сключения Договор за потребителски паричен кредит №1908162601459815/21.08.2019 год. кредиторът „Кей Би Си Банк България“ЕАД се явява изправна страна, тъй като е предоставил договорената сума на кредитополучателя по предоставена от него банкова сметка на 21.08.2019 год., на която дата процесният кредит е усвоен напълно от ответника. Последният обаче, в качеството си на кредитополучател не е погасявал сумите по кредита по начина и в срока, договорен между страните, поради което и с бездействието си се явява неизправна страна по така възникналото облигационно отношение между страните. Направените от него частични плащания - 13 вноски за периода от 15.10.2019 год. до 15.04.2020 год., съгласно заключението на вещото лице по съдебно-икономическата експертиза, очевидно показват, че И. Г. Й. осъзнава, че сумите са дължими, но незнаяно по какви причини се явява неизряден платец, като дори след подаване на заявлението в РС-гр.Ловеч на 24.02.2022 год. няма доказателства да е правил плащания по кредита.

По изложените съображения искивият съд приема, че ищецът е провел пълно и главно доказване на релевантния факт - уведомяването на ответната страна за настъпилата предсрочна изискуемост преди датата на подаване на заявлението в съда, както и е доказал съществуване на вземането, за което е издадена процесната заповед за изпълнение, а именно : наличието на облигационна връзка между страните, от която да е възникнало задължението за ответника за заплащане на търсената сума, както и изпълнение на задълженията по договора, т.е. че е предоставил дължимата сума; настъпване на предсрочна изискуемост, включително датата и начина на уведомяване на ответника за това; размера на главното и на акцесорните задължения за процесните периоди от време, в който смисъл исковата претенция с правно основание чл.415 във връзка с чл.422, ал.1 от ГПК се явява основателна и доказана. Относно размера на дължимите суми, съдът съобрази депозираният заключение на в.л.Н. Р., което не е оспорено от страните, което му дава основание да уважи до пълния претендиран размер на **изискуема главница общо** в размер на **9 512,85 лева** (девет хиляди петстотин и дванадесет лева и осемдесет и пет стотинки), от която :

1.1.1.редовно падежирали главници за периода от 15.04.2020 год. до 15.11.2021 год. включително в размер на **1 334,58 лева** (хиляда триста тридесет и четири лева и петдесет и осем стотинки), и

1.1.2. предсрочно изискуема главница към 22.11.2021 год. в размер на **8 178,27 лева** (осем хиляди сто седемдесет и осем лева и двадесет и седем стотинки);

1.2. **изискуема редовна възнаградителна лихва** общо в размер на **809,69 лева** (осемстотин и девет лева и шестдесет и девет стотинки), начислена за периода от 15.03.2020 год. до 21.11.2021 год. включително, от която :

1.2.1.просрочени редовни лихви за периода от 15.03.2020 год. до 15.11.2021 год. включително в размер на **801,09 лева** (осемстотин и един лева и девет стотинки), и

1.2.2. начислена редовна лихва върху усвоена и непогасена главница към 22.11.2021 год. в размер на **8,60 лева** (осем лева и шестдесет стотинки), за периода от 15.11.2021 год. до 21.11.2021 год. включително; и

1.3. изискуемо обезщетение за забава върху редовно падежирали главници в размер на **219,99 лева** (двеста и деветнадесет лева и деветдесет и девет стотинки), начислено за периода от 15.04.2020 год. до 21.11.2021 год. включително., и

1.4. изискуемо обезщетение за забава в размер на законната лихва върху предсрочно изискуема главница в размер на **213,54 лева** (двеста и тринадесет лева и петдесет и четири стотинки), начислено за периода от 22.11.2021 год. до 23.02.2022 год. вкл.; и

1.5. ЗАКОННАТА ЛИХВА върху главницата, считано от датата на депозиране на Заявлението по чл.417 ГПК в РС-гр.Ловеч (24.02.2021 год.) до окончателното ѝ изплащане.

По предявеният при условията на евентуалност иск с правно основание чл.124, ал.2 от ГПК.

След като е уважил иска за съществуване на вземането до пълния претендиран размер на сумите, то съдът не следва да се произнася по осъдителната претенция, предявена при условията на евентуалност.

По разноските.

При този изход на процеса ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца и сумата 2 231,73 лева, представляваща съдебно-деловодни разноски за настоящото исково производство, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, включваща 213,68 лева внесена държавна такса, 1 368,05 лева възнаграждение за назначен особен представител на ответника, 300 лева възнаграждение за вещо лице и 350 лева възнаграждение за юрисконсулт.

Ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца и сумата от 276,56 лева разноски, направени в заповедното производство, от които 216,56 лева заплатена по сметка на съда държавна такса и 60 лева част от адвокатско възнаграждение, с включен 20% ДДС, за което задължение на исковия съд е да ги присъди съобразно изхода на спора, в съответствие с т.12 на ТР №4 от 18.06.2014 год. на ВКС по т.д.№4/2013 год., ОСГТК.

На адвокат Н. Т. от АК-гр.Ловеч следва да се изплати определеното възнаграждение в размер на сумата 1 368,05 лева от внесения от ищеца депозит, за осъщественото процесуално представителство на ответника И. Г. Й. по настоящото гр.дело №1695/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч.

Водим от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, по обективно кумулативно съединените положителни установителни искове с правно основание чл.415 във връзка с чл.422, ал.1 от ГПК, че ответникът И. Г. Й., ЕГН-***** от гр***** , ул.“***** в качеството му на Кредитополучател по Договор за потребителски кредит №1908162601459815/21.08.2019 год., дължи на ищеца „КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ“ЕАД /с предишно наименование “Райфайзенбанк (България)”ЕАД/, ЕИК : 831558413, със седалище и адрес на управление : гр.***** , „Експо 2000”, представлявано от Изпълнителния директор Ани Василева Ангелова и Прокуриста Михаил Танев Петков, действащи чрез пълномощника си Пресиана Данева, редовно упълномощена с пълномощно с нотариално удостоверяване на подписите, рег.№5948/14.06.2017 год. и нотариално удостоверяване на съдържанието рег.№5949/14.06.2017 год., том 2, Акт №197 на Лили Лакова – Нотариус с район на действие СРС, вписана под №151 на НК, следните суми, присъдени в издадената срещу него Заповед №169/24.02.2022 год. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК по Ч.гр.д.№302/2022 год. по

описа на РС-гр.Ловеч, а именно : **изискуема главница общо** в размер на **9 512,85 лева** (девет хиляди петстотин и дванадесет лева и осемдесет и пет стотинки), от която :

1.1.1.редовно падежирали главници за периода от 15.04.2020 год. до 15.11.2021 год. включително в размер на **1 334,58 лева** (хиляда триста тридесет и четири лева и петдесет и осем стотинки), и

1.1.2.предсрочно изискуема главница към 22.11.2021 год. в размер на **8 178,27 лева** (осем хиляди сто седемдесет и осем лева и двадесет и седем стотинки);

1.2. **изискуема редовна възнаградителна лихва** общо в размер на **809,69 лева** (осемстотин и девет лева и шестдесет и девет стотинки), начислена за периода от 15.03.2020 год. до 21.11.2021 год. включително, от която :

1.2.1.просрочени редовни лихви за периода от 15.03.2020 год. до 15.11.2021 год. включително в размер на **801,09 лева** (осемстотин и един лева и девет стотинки), и

1.2.2. начислена редовна лихва върху усвоена и непогасена главница към 22.11.2021 год. в размер на **8,60 лева** (осем лева и шестдесет стотинки), за периода от 15.11.2021 год. до 21.11.2021 год. включително; и

1.3. **изискуемо обезщетение за забава върху редовно падежирали главници** в размер на **219,99 лева** (двеста и деветнадесет лева и деветдесет и девет стотинки), начислено за периода от 15.04.2020 год. до 21.11.2021 год. включително., и

1.4. **изискуемо обезщетение за забава в размер на законната лихва върху предсрочно изискуема главница** в размер на **213,54 лева** (двеста и тринадесет лева и петдесет и четири стотинки), начислено за периода от 22.11.2021 год. до 23.02.2022 год. вкл.; и

1.5. **ЗАКОННАТА ЛИХВА** върху главницата, считано от датата на депозиране на Заявлението по чл.417 ГПК в РС-гр.Ловеч (24.02.2021 год.) до окончателното й изплащане.

По предъявеният при условията на евентуалност иск с правно основание чл.124, ал.2 от ГПК, съдът не дължи произнасяне, предвид уважаване на иска за съществуване на вземането до пълния претендиран размер на сумите.

ОСЪЖДА И. Г. Й., ЕГН-***** от гр***** , ул.“***** да заплати на „КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ“ЕАД /с предишно наименование “Райфайзенбанк (България)”ЕАД/, ЕИК : 831558413, със седалище и адрес на управление : гр.***** , „Експо 2000”, представлявано от Изпълнителния директор Ани Василева Ангелова и Прокуриста Михаил Танев Петков, действащи чрез пълномощника си Пресиана Данева, редовно упълномощена с пълномощно с нотариално удостоверяване на подписите, рег.№5948/14.06.2017 год. и нотариално удостоверяване на съдържанието рег.№5949/14.06.2017 год., том 2, Акт №197 на Лили Лакова – Нотариус с район на действие СРС, вписана под №151 на НК сумата 2 231,73 /две хиляди двеста тридесет и един лева седемдесет и три стотинки/, представляваща съдебно-деловодни разноски за настоящото исково производство, на основание чл.78, ал.1 от ГПК, включваща 213,68 лева внесена държавна такса, 1 368,05 лева възнаграждение за назначен особен представител на ответника, 300 лева възнаграждение за вещо лице и 350 лева възнаграждение за юрисконсулт.

ОСЪЖДА И. Г. Й., ЕГН-***** от гр***** , ул.“***** да заплати на „КЕЙ БИ СИ БАНК БЪЛГАРИЯ“ЕАД /с предишно наименование “Райфайзенбанк (България)”ЕАД/, ЕИК : 831558413, със седалище и адрес на управление : гр.***** , „Експо 2000”, представлявано от Изпълнителния директор Ани Василева Ангелова и Прокуриста Михаил Танев Петков, действащи чрез пълномощника си Пресиана Данева, редовно упълномощена с пълномощно с нотариално удостоверяване на подписите, рег.№5948/14.06.2017 год. и нотариално удостоверяване на съдържанието рег.№5949/14.06.2017 год., том 2, Акт №197 на Лили Лакова – Нотариус с район на действие СРС, вписана под №151 на НК сумата 276,56 /двеста седемдесет и шест лева петдесет и шест стотинки/, представляваща съдебно-деловодни разноски, направени в заповедното производство,

от които 216,56 лева заплатена по сметка на съда държавна такса и 60 лева част от адвокатско възнаграждение, с включен 20% ДДС.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на адвокат Н. Т. от АК-гр.Ловеч определеното възнаграждение в размер на сумата 1 368,05 /хиляда триста шестдесет и осем лева и пет стотинки/ от внесения от ищеца депозит, за осъществяването процесуално представителство на ответника И. Г. Й. по гр.дело №1695/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч.

Решението може да се обжалва с въззивна жалба пред ОС-гр.Ловеч в двуседмичен срок от връчването му на страните.

След влизане в сила на решението, препис от него да се приложи по Ч.гр.дело №302/2022 год. по описа на РС-гр.Ловеч.

Съдия при Районен съд – Ловеч: _____